

ת"פ 65968/12/19 - מדינת ישראל נגד ג'מאל אבו דבאי

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 65968-12-19 מדינת ישראל נ' אבו דבאי

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג'מאל אבו דבאי

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום המייחס לו עבירה של **הסעת שלושה או יותר שלא כדין**, לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי כתב האישום, במועד הרלוונטי היו מוחמד אבו-סמרה, אכרם אבו-סמרה ומוחמד אבו-סמרה, תושבי האזור ולא היו בידיהם אישורי כניסה או שהייה כדין בישראל. בתאריך 21.8.19, בשעה 10:10, בכביש 60, נמצא הנאשם נוהג ברכב מ.ר. 85-397-25 כשהוא מסיע את השלושה, בידיעה כי אינם מחזיקים בהיתר כניסה או שהייה כדין בישראל, ולא טרח לבדוק כראוי האם השלושה מחזיקים בהיתר.

2. ביום 25.10.20, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום, והופנה לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינו. המאשימה הבהירה כי עמדתה לעונש הנה להטלת מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן העריך את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד כנמוך, המליץ להטיל על הנאשם עונשי מאסר על-תנאי וקנס כספי, וכן הגיש תכנית לריצוי צו של"צ.

על פי התסקיר מיום 16.3.21, הנאשם בן 58, תושב נצרת, נשוי ואב לחמישה ילדים בגילאים בין 14 ל-31. מזה 36 שנים עובד כנהג מונית שכיר, ומשנת 1998 החל לעבוד כעצמאי, בעל עוסק מורשה, בתחום זה. הנאשם הביע סיפוק מעבודתו אך מסר כי בתקופה האחרונה ישנו קושי על רקע מחסור בעבודה והעדר הכנסה מספקת.

הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי הוא סובל מבעיות בריאות ומלחץ דם גבוה, ולכן מתקשה במאמץ.

הנאשם נשוי מזה 30 שנים לאשתו, העובדת כמורה לחינוך מיוחד, ותיאר קשר זוגי מיטיב ותומך. הנאשם תיאר מערכת יחסים חמה עם ילדיו, ולדבריו הוא מהווה עבורם דמות חיובית ומשמעותית.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד במגמת הנדסאי רכב בבית-ספר "אורט" בנצרת, ולדבריו נשר מלימודים על רקע חוסר עניין בלימודים וללא בעיות התנהגות. החל מגיל 15 החל להשתלב בעבודה במוסך, ובהמשך השתלב בלימודי תעודה כהנדסאי רכב. במשך שנתיים עבד הנאשם בעבודות מזדמנות ומגיל 21 ועד היום עובד, כאמור, כנהג מונית.

הנאשם שלל שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים במהלך חייו.

4. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. לחובת הנאשם 21 הרשעות תעבורה בעבירות שונות, בגין נדון לקנסות כספיים, ובאחת מהן גם לפסילת רישיון.

בהתייחס הנאשם לעבירה דנן מסר כי באותו היום, בדרכו לאזור שטחי הרש"פ לשם רכישת חפצים לביתו, ובהיותו נהג מונית, עצר בתחנה, ונעתר לבקשתם של שלושה אנשים שהיו זרים לו, להסיעם למחסום, תוך שאלה מסרו לו כי ברשותם אישור שהייה כחוק, ומבלי שבדק זאת.

הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו, ביטא צער והבנה לכך שהתנהל בניגוד לחוק, ולסיכון שנוצר בהתנהגותו. הנאשם ציין כי פעל מתוך כשל נקודתי בשיקול דעתו ולא בדק לעומק את הדברים. הנאשם מסר כי בעקבות הסתבכותו הנו ער יותר לפוטנציאל הסיכון שבמעשיו. הנאשם שלל קיומה של נזקקות טיפולית.

5. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסים עברייניים וכי הנו אדם המגלה אחריות בתחומי התעסוקה והמשפחה, ובעל יכולת לנהל אורח חיים יצרני ומתפקד. הנאשם בעל מערך תמיכה משפחתי המתנגד להתנהגות עוברת חוק. הנאשם נטל אחריות מלאה על התנהלותו וביטא צער כנה. ההליך המשפטי נחוזה עבור הנאשם כמשמעותי ומרתיע. שירות המבחן התרשם כי **הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד הנו נמוך**, ומאחר ומדובר בנאשם שזו לו מעורבות ראשונה בפלילים - המליץ על הטלת מאסר על-תנאי וקנס כספי.

באשר לאפשרות הטלת צו של"צ מסר שירות המבחן, כי נשקלה המלצה לכך, אולם הנאשם ביטא קושי פיזי ובריאותי להתגייס ולהתחייב לעונש זה, על רקע גילו ומצבו הבריאותי. לבקשת בית-המשפט הגיש שירות המבחן, ביום 22.4.21, תכנית לריצוי צו של"צ. בהודעה נמסר כי בפגישה נוספת שנערכה עם הנאשם לצורך בדיקת התאמתו לריצוי צו של"צ, מסר הנאשם כי יש ביכולתו להתגייס לעבודות של"צ ולהתחייב להן, למרות מצבו הרפואי, שכן הבין כי התפקיד שיבצע אינו מצריך עבודה פיזית קשה מאוד. הנאשם הביע נכונות לבצע את צו השל"צ, ונבנתה עבורו תכנית לריצוי במסגרת עיריית נצרת.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ביום 27.4.21 טענו הצדדים לעונש בפניי, בעל-פה.

עמוד 2

7. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר למשך מספר חודשים ועד לשנת מאסר בצירוף עונשים נלווים, וביקשה להטיל על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר, בצירוף מאסר על-תנאי, קנס כספי שלא יפחת מ-10,000 ₪, פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של שנתיים ופסילה על-תנאי.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם, בהסיעו שלושה תושבי הרשות שלא היה בידם אישור שהייה כדין בישראל, יצר סיכון משמעותי לביטחון הציבור, בפרט כאשר הסיע אותם משטחי הרש"פ אל שטחי ישראל. עוד נטען, כי בפסיקת בתי המשפט נקבע שמדובר בעבירה חמורה המכתיבה, ככלל, הטלת עונשי מאסר, גם על מבצעים נורמטיביים נעדרי עבר פלילי. נטען, כי המלצת שירות המבחן אינה משקפת קיומם של שיקולי שיקום המצדיקים סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, וכי יש לתת משקל הולם לשיקולים של הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

8. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין הטלת צו של"צ ומאסר על-תנאי ועד לעונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, וביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצות שירות המבחן בעניינו. ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט להתעלם מטיעונים שאינם מתיישבים עם עובדות כתב האישום וטען כי השוהים הבלתי חוקיים לא הועמדו לדין, דובר בכניסתם הראשונה לישראל שלא כדין, והשב"חים נאספו למוניתו של הנאשם בנצרת ולא כנטען. הנאשם עובד כנהג מונית תושב נצרת, ולא ידע כי מדובר בשוהים בלתי חוקיים. רק כאשר הגיע לבדיקה במחסום ג'למה, נודע לו שמדובר בתושבי הרשות, ולאחר ששאל אותם השלושה אמרו לו כי בידיהם יש אישור. הנאשם מבין כיום כי הייתה מוטלת עליו חובה לברר ולבדוק את אישורי השהייה של נוסעיו. נטען, כי גם במקרים חמורים יותר הסתפקו בתי המשפט בהטלת עונשים צופי פני עתיד.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם, יליד 1962 ואב לחמישה, עובד למעלה מ-35 שנים כנהג מונית. העבירה בוצעה במהלך עבודתו ולא למען בצע כסף. תסקירי שירות המבחן מלמדים כי מדובר באדם נורמטיבי, ללא מאפיינים אנטי-סוציאליים מושרשים באישיותו, בעל יכולות לנהל אורח חיים יצרני ומתפקד הנוטל אחריות על תפקידיו. הנאשם נטל אחריות מלאה על התנהלותו, ביטא צער כנה, והסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד מצדו - הוערך כנמוך. שירות המבחן ציין כי מדובר בהסתבכות ראשונה בפלילים של הנאשם, וכי התנהלות זו אינה מאפיינת אותו בדרך כלל. שירות המבחן המליץ על הטלת קנס, מאסר על-תנאי וצו של"צ בהיקף של 180 שעות.

9. דברי הנאשם

הנאשם מסר כי הוא מצטער, וכי לא ישוב על מעשים מעין אלה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים הנפגעים

10. חוק הכניסה לישראל מגן על ערכים מרכזיים שעניינם שלום הציבור ובטחון. עבירות בניגוד להוראותיו של חוק זה טומנות בחובן סיכון פוטנציאלי גבוה לביצוע מעשי טרור ופיגועים. מי שמסייע לשהים בלתי חוקיים בהסעה או העסקה, עלול לתרום, גם אם בעקיפין, לטרור ול אלימות. בנוסף מגן החוק על ערכים נוספים שהינם ריבונותה של מדינת ישראל והסדר החברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה חיוני לביטחון הציבור וכן ליציבות חברתית וכלכלית.

11. חומרת עבירות העסקה, הלנה והסעת שב"ח נלמדת מענישה שקבע להן המחוקק, שהנה מאסר בפועל הכפול מזה שנקבע בצד עבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית. תושבי המדינה, המסיעים והמעסיקים תושבי חוץ, הם הדלק המניע את תופעת הכניסה הבלתי חוקית לישראל.

מי שמעדיף את שיקוליו הכלכליים על פני שמירה על החוק - עוצם עיניו אל מול הסכנה הנגרמת לביטחון הציבור, ומגלה זלזול בוטה בחוק.

ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 3173/09 מוחמד פראג'ין נגד מדינת ישראל (5.5.2009), שם נקבע:

"בהקשר הקרוב של המסיעים, המלינים והמעסיקים את השהים הבלתי חוקיים, שחטאתם אמנם עולה משל הללו [משל השהים הבלתי חוקיים - ד.ב.ט], שכן - כאמור - חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמם, וכך גם בתי המשפט, דן בית משפט זה ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769. מפי השופט טירקל נדונה שם רמת הענישה הראויה, והוכרע כי דחק העתים והמציאות הבטחונית הקשה (ב-2001) מצדיקה לגזור על הללו עונשי מאסר... אוסיף את קולי לגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, שהם על פי רוב ישראלים העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם".

ראו עוד את הדברים שנאמרו ברע"פ 5457/12 ראם שלום נגד מדינת ישראל (16.7.2012):

"בעניין העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים כבר נפסק כי מדובר בעבירה חמורה בעלת השלכות ביטחוניות, עבירה שמבוצעת לרוב משיקולים כלכליים ותוך זלזול בהוראות החוק ולעתים אף בביטחון המדינה".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממשית - הנאשם הסיע שלושה שוהים בלתי חוקיים, כשהוא יודע שאין ברשותם היתר כניסה או שהייה בישראל כדין, ומשלא טרח לבדוק כראוי אם השלושה מחזיקים בהיתר.

מעשי הנאשם הונעו מתוך הרצון להפיק רווח כספי, תוך עבודתו כנהג מונית.

מעשי הנאשם לוו בתכנון מוקדם ובאדישות לסיכון הטמון במעשיו, לביטחון המדינה והציבור. העובדה שמדובר בשלושה שוהים בלתי חוקיים, מהווה נסיבה משמעותית לחומרה.

כתב האישום שותק באשר לקיומן של נסיבות נוספות - כמקום איסופם של שלושת השב"חים, ויעד הנסיעה, ומשלא ניתן להיבטים אלה ביטוי בעובדות כתב האישום, אין מקום לקבוע את חומרת העבירה על סמך טיעוני הצדדים בלבד.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. עיון בפסיקה שניתנה בעבירות הסעה של שוהים בלתי חוקיים, מעלה כי נגזרה ענישה מגוונת, הכוללת במקרים רבים רכיב של מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:

א. ע"פ 2573/08 **מדינת ישראל נ' חנניה לוי** (3.2.09) - המשיב הורשע בעבירות של הסעת תושב זר שלא כדין, העסקה והלנת תושב זר שלא כדין. זאת, לאחר תקופה של מספר שנים שבה העסיק, לסירוגין, צעירים תושבי יו"ש בדוכן לממכר ירקות שבבעלותו כן, במספר מועדים, הסיע את התושבים הזרים לביתו והעמיד לרשותם מקום לינה. בית-משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, חמישה חודשי מאסר על-תנאי, ו-1,500 ₪ קנס. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, וחלף המאסר בעבודות שירות, **הטיל על הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.**

בפסק-הדין של בית-המשפט המחוזי נקבע, בין היתר:

"העבירות של העסקת תושב זר ללא היתר, כמו אלו של הסעת תושב זר, או הלנתו בישראל, הן חמורות, זאת בשל הסיכון הנשקף מהן, לביטחון הציבור, בתקופה שהמדינה חשופה לביצוע פיגועי טרור על-ידי שוהים בלתי חוקיים. הסיכון נובע מהקושי הרב לאתר בקרב השוהים הבלתי חוקיים בתחומי המדינה את אלה הזוממים לבצע פיגועים, ומהאפשרות שהעבירות האמורות אף תסייענה - במועד ואף שלא ביודעין - לביצוע פיגועים. על-רקע זה נפסק כי העונש הראוי וההולם בגין העבירות דנן, הנו, ככלל, מאסר בפועל, בין לריצוי של ממש ובין בדרך של עבודות שירות, אף אם מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי; אם כי תיתכנה נסיבות חריגות העשויות לשלול את הטלתו, ואלו תיבחנה על-פי עקרון הענישה האינדיבידואלית."

מדובר בפסק-דין ותיק, אשר ניתן טרם תיקון 113, ואינו יכול להוות סמן למדיניות ענישה נהוגת עדכנית.

ב. רע"פ 2572/16 **חננאל סויסה נ' מדינת ישראל** (6.4.16) - המבקש הורשע, בהתאם להודאתו, בשתי עבירות של הסעת תושב זר שלא כדין, ובעבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא

כדין. זאת, לאחר שהסיע ארבעה תושבים זרים ברכבו, מן השטחים לשטחי ישראל. במקרה אחר, הסיע שלושה תושבים זרים בשטחי ישראל. בית-משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל, בצירוף קנס הנע בין 1,500 ₪ ל-7,000 ₪ לאישום הראשון. לאישום השני נקבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר בודדים לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף לקנס שינוע בין 1,000 ל-4,000 ₪. על המבקש נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר על-תנאי, 6 חודשי פסילת רישיון, 6 חודשי פסילה על-תנאי למשך 3 שנים, וקנס בסך 2,500 ₪. ערעורו של המבקש לבית-המשפט המחוזי נדחה. בבקשת רשות הערעור קבע בית-המשפט העליון, בין היתר, כי לא נעלם מעיניו תהליך השיקום של המבקש, אך העונש ראוי ומאוזן, ותקופת הפסילה שנקבעה אינה ארוכה, בפרט ביחס למעשים שהמבקש ביצע.

ג. רע"פ 7726/13 נסאסרה נ' מדינת ישראל (8.1.14) - בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של המבקש, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של הסעת ארבעה תושבים זרים, ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה.

14. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (ק"ג) 55618-10-18 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן (23.5.19) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירה של הסעת שלושה או יותר שוהים שלא כדין, לאחר שנמצא מסייע ברכבו שלושה תושבי הרשות הפלשתינית אשר שהו בישראל שלא כדין. על הנאשם - צעיר בן 24, ללא עבר פלילי, שלו המלצה חיובית מאת שירות המבחן - נגזרו 4 חודשי מאסר על-תנאי, קנס בסך 3,500 ₪, צו מבחן למשך שנה, 5 חודשי פסילת רישיון על-תנאי למשך שנתיים, והתחייבות בסך 2,000 ₪, תוך דחיית עתירתו לביטול ההרשעה בדין. מתחם העונש ההולם נקבע כנע בין מאסר על-תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל.

ב. ת"פ (ק"ג) 19746-08-16 מדינת ישראל נ' גבריאילוב (4.3.18) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירה של חוק הכניסה לישראל לאחר שנמצא מסייע ששה תושבים זרים השוהים בישראל שלא כדין, בסמוך למחסום תרקומיא. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-12 חודשי מאסר, בצירוף עונשים נלווים. בסטייה משיקולי שיקום ובהמלצת שירות המבחן, החליט בית-המשפט להימנע מהטלת רכיב מאסר אשר לאור מצבו הרפואי של הנאשם היה עליו לרצות מאחורי סורג ובריח. הוטלו 4 חודשי מאסר על-תנאי, 2,500 ₪ קנס, התחייבות בסך 10,000 ₪, 4 חודשי פסילת רישיון בפועל, 6 חודשי פסילת רישיון על-תנאי למשך 3 שנים, וצו של"צ בהיקף של 250 שעות.

ג. ת"פ (י-ם) 41487-11-16 מדינת ישראל נ' מסוודי (7.11.18) - הנאשם הורשע בעבירה על חוק הכניסה לישראל, לאחר שנמצא מסייע, בירושלים, 9 שוהים בלתי חוקיים

תמורת סכום כולל של 300 ₪, לכיוון השטחים. כן גרר עגלה עליה הועמס הציוד של נוסעיו. נקבע, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית, בהתחשב בכך שהשוהים הבלתי חוקיים הוסעו משטחי מדינת ישראל, ונקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי לחמישה חודשי מאסר. הוטלו, בהתחשב בהעדר עבר פלילי ובאורח חייו הנורמטיבי של הנאשם, 60 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על-תנאי, ו-1,500 ₪ קנס.

ד. ת"פ (פ"ת) 15865-01-13 מדינת ישראל נ' נוימן (29.9.13) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סכין והסעת ששה או יותר שוהים בישראל שלא כדין, בשני כתבי אישום אותם צירף. על הנאשם, בן 57 הסובל מבעיות בריאות וממצב כלכלי קשה, הוטלו 6 חודשי מאסר על-תנאי, 5,000 ₪ קנס והתחייבות בסך 15,000 ₪.

ה. ת"פ (נצ') 61075-05-19 מדינת ישראל נ' עאבד (6.2.20) - בית-משפט השלום נמנע מביטול הרשעתו בדין של מי שהורשע, לפי הודאתו, בעבירה של העסקת תושב זר יחיד, במספרה שבבעלותו, ובתמורה ל-150 ₪ עבור יום עבודה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי וצו של"צ ובין 6 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים. על הנאשם, שלו אין עבר פלילי והתקבלה בעניינו המלצה חיובית מאת שירות המבחן, הוטלו צו של"צ בהיקף של 250 שעות, 6 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 4,000 ₪.

15. ניתן לעיין, בנוסף, בפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 8344/15 עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל (08.12.15), המבקש הודה והורשע בעבירת הסעת שוהה בלתי חוקי. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל והפעלת עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים אשר ירוצו בחפיפה של חודש וחצי, כך שסה"כ ירצה המבקש 7.5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות.

ב. עפ"ג (ב"ש) 58809-10-13 אבו מחארב נ' מדינת ישראל (01.01.14), בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער שהודה והורשע בשתי עבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים, כשבכל פעם הסיע 3 שוהים בלתי חוקיים, וגזר עליו 4 חודשי עבודות שרות חלף 6 חודשי עבודות שרות שנגזרו עליו בבית משפט השלום.

ג. ת"פ (רח') 60312-01-13 מדינת ישראל נ' אבו סבית (09.03.15), הנאשם הורשע בשתי עבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים, בכתב אישום אחד הסיע 3 שוהים בלתי חוקיים ובכתב אישום נוסף הסיע 4 שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

ד. ת"פ (פ"ת) מדינת ישראל נ' בדיר (10.09.14), הנאשם הורשע בהסעת 5 שוהים בלתי

חוקיים. בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ועל תנאי, ו-250 שעות של"צ.

16. בהתחשב במכלול המפורט לעיל, בהתחשב בכך שמדובר בהסעה במהלך עבודה, על ידי נהג מונית שזו פרנסתו, של שלושה נוסעים תושבי חוץ, מצאתי כי מתחם הענישה מחייב מאסר בפועל, ולו בעבודות שרות. אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר בעבודות שרות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף קנס כספי ועונשים נלווים.

גזירת עונשו של הנאשם

17. הנאשם בן 58, נשוי ואב לחמישה ילדים העובד לפרנסתו, מזה שנים, כנהג מונית.

הנאשם נטל אחריות והודה במעשים, ובכך תרם לחיסכון בזמן ציבורי יקר.

יחד עם זאת, לא ניתן להכריע עובדתית בין גרסת הנאשם, על כך שאסף את שלושת הנוסעים כדרך אגב, כשהיה בדרכו מקניות באזור, לבין אפשרות אחרת, שאסף את תושבי החוץ באופן מכוון, במסגרת עיסוק שגרתי כנהג מונית. אין לשלול כי תיאורו העובדתי של הנאשם לגבי נסיבות ביצוע העבירה מאופיין בליקוי בקבלת אחריות.

אין לנאשם עבר פלילי.

לחובת הנאשם 21 הרשעות תעבורה קודמות, שאין לראות בהן עבר תעבורתי מכביד.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי בעת האחרונה סובל מבעיות בריאות ומלחץ דם גבוה, וכן ממצוקת פרנסה.

בפני שירות המבחן נטל הנאשם אחריות מלאה והביע חרטה כנה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפנים את הפסול הטמון במעשיו, כי ההליך המשפטי שהתנהל נגדו הרתיע אותו מפני ביצוע עבירות נוספות, כי אין לנאשם מאפיינים אנטי-סוציאליים מושרשים - ורמת הסיכון בעניינו, להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד, הוערכה כנמוכה.

שירות המבחן המליץ בעניינו של הנאשם על הטלת מאסר על-תנאי, קנס וצו של"צ בהיקף של 180 שעות. בתחילה הנאשם סבר כי בעיות הבריאות יקשו עליו להתחייב לריצוי צו השל"צ, אולם לאחר שהובהר לו כי לא ישולב בביצוע עבודה פיזית קשה, הביע הסכמה ונכונות לריצוי צו של"צ. שקלתי את המלצת שירות המבחן להסתפק בשל"צ, ואולם, כאמור, מצאתי כי מתחם הענישה אינו מאפשר קבלת ההמלצה, וכי אין בנתוני הנאשם להצדיק סטייה לקולא מהמתחם שנקבע.

18. הנאשם הופנה לקבלת חוות-דעת הממונה על עבודות שירות, אשר מצאה אותו מתאים לריצוי עונש מאסר באופן זה. צוין בחוות-הדעת מיום 13.4.21 כי רופא שב"ס מצא את הנאשם כשיר לעבודות שירות ללא מגבלות.

19. מצאתי כי יש להטיל על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה בהתחשב בנטילת האחריות המלאה, שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, העדר עבר פלילי, הפנמת הפסול שבמעשים, והלקח שהופק. מצאתי הכרח להטיל קנס, אם כי לא גבוה, וזאת תוך התחשבות בקשיים הכלכליים. הענישה נחוצה לשם העברת מסר ברור כי הסעת שוהים בלתי חוקיים איננה משתלמת. באשר לרכיב פסילת הרישיון שהתבקש בטיעוני המאשימה, לתקופה ממושכת, סברתי כי בשל העובדה שהטלת פסילת רישיון תגדע את מטה לחמו של הנאשם - ניתן להסתפק בהטלת פסילה על-תנאי, אשר תרתיע את הנאשם מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד.

סוף דבר

20. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות בדואר ישראל, בניין המשטרה - מוסקוביה, בנצרת, וזאת החל מיום 6.6.2021. הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, לפי טווח השעות המתאפשר בחוק.

על הנאשם וסנגורו החובה לתאם עם הממונה מועד ומקום ההתייצבות.

הנאשם מוזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות והאחראי על מקום העבודה ומובהר לו כי מסגרת עבודות השרות היא מאסר בפועל ולפיכך, הפרה של תנאים אי הגעה לעבודה, הגעה בגילופין או שימוש בסמים וכיוצ"ב הפרעות משמעת עלולה להביא על פי חוק להעברת הריצוי למאסר בפועל בבית הסוהר.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס על סך ₪ 1,200 או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מ-1.9.21 ובכל 1 בחודש העוקב לאחריו.

אי עמידה באחד התשלומים תעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ד. 6 חודשי פסילת רישיון על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' סיוון תשפ"א, 19 מאי 2021, במעמד הצדדים.